

Amikor a szürke ezüstté válik

Idősek napja Győrön - 2013. november
16.

A mai világ nem kedvez az öszi hajóknak, legyen szíves
Ájlláskeresésről, szíves teendőkről vagy tájékozódásról. Az idősek kiszorultak
az élet minden területéről. Ezen uralkodás szemlélet hatása alatt megdöbbentő
felfedezni minden évben Idősek napján, hogy mennyi élet, kincs lakik bennük,
ami sokszor homályban marad. A "Észmés-vezen" kidolgozott versek, a szíveshez szíves
Átnekek, melyek látkemelők és tanulságosak számunkra. Náluk még alapvetelmény
volt a vers és az élet köztudása, amely tudásban nincs is hiány. Mégis,
az időskor jelei és a fiatalok - egyből a tisztelet - tiszteletük hatására
eltűnik baktorságuk a szolgálattól. Innen is biztatom őket és minden időskort
az olvasók közt: szolgáljanak verssel, Átnekekkel, mert jól szolgálnak!
Szolgáltatunk az Urat dicsőítő, minket pedig példával és Ajándékkal ajándékozunk
meg.

Előttünk áll az idősek testvéreink
egészes élet, ami igazolja őket. Bizonyították: lehet egy életben új hűséggel
szolgálni az Urat, kitartani az Ő útján. Mi sokszor sajnáljuk magunkat és
roskadozunk a terhek alatt. De az ő, sokkal nehezebb időkben végigkísért
életüket látni elszágyelljuk magunkat: nehezebb időkben is kitartottak, és
itt vannak. Ha nyitott szívvel vagyunk irántuk, felfedezhetjük, mennyi lelki
kincsük van. És ekkor meglátjuk, hogy amit eddig szívesnek hittünk, az
valójában ezüst, élet.

Idős testvéreink számomra Átnekek - és
versszolgálatát után Szilveszter András lelkes testvér Mátyás imájával, a 90.
születésnapján történtünk. Mátyás valóságos-núleg idősebb korában, még a
kivonulás előtt - rhatta ezt a szót. Akkor, amikor már lehetett
élettapasztalata, ahogyan minden idős embernek. Mire volt előző ez a
tapasztalat? Nem arra, hogy megállapítsa: nincs már rá szükség. Inkább arra,
hogy még szívesen legyen valamire: nagyot kéri. Baktör volt és idős korára megtanult
nagyot gondolni és kéri. És minden körülmény megadott neki! Ágy is be lehet
fejezni egy életet. Nem számát, hogyan kezdtek az életüket, mit rontottunk el,
befejezhetjük jól. És életünk végén alapjain leszünk meg-telve. Választhatjuk azt,
hogy mindentől lemondunk, de azt is, hogy engedjük: Isten fejezze be velünk
azt, amit csak velünk tud, amire minket készített fel. Ne adjuk fel a csele
előtt! Arra lettünk elhívva, hogy cseleljünk. Adja az Ás, hogy fiatalok,
idősek, mindannyian cseleljünk! Fogjuk meg egymás kezét és egymástól tanulva,
egymást baktör-tva haladjunk mennyei otthonunk felé!

Á

Gyarmati György